Aldatma Sonrası Boşanma Tazminatı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 2. Hukuk Dairesi	15.10.2024	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2024/7098	2024/7336	TMK 4, TMK 174, TBK 50, TBK 51, HMK 371

ÖZET

Aldatma iddiasıyla başlayan karşılıklı boşanmada erkeğe sadakat yükümlülüğü ihlali kusuru yüklendi; Yargıtay tazminatları az bularak bozdu, bozmaya uyan bölge adliye mahkemesinin 2.688.000 TL maddi ve 1.680.000 TL manevi tazminat kararı onandı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/aldatma-sonrasi-bosanma-tazminati-2024-7336/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2024/7098 E. , 2024/7336 K.

"İçtihat Metni"

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 18. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2024/1621 E., 2024/1608 K.

KARAR : Bozmaya uyularak hüküm tesisi

Taraflar arasında İlk Derece Mahkemesinde görülen ve istinaf incelemesinden geçen karşılıklı boşanma davalarında verilen karar hakkında yapılan temyiz incelemesi sonucunda, Dairece Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulmasına karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesince bozmaya uyularak yeniden yapılan yargılama sonucunda; kesinleşen kısımlar hakkında karar verilmesine yer olmadığına, kadın yararına maddî ve manevî tazminata karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı taraf vekillerince temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçelerinin kabulüne

karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

1.Davacı-davalı erkek vekili dava dilekçesinde; kadının erkeğin 15 yıl önce aldattığı bahanesiyle geçimsizlik yarattığını, tarafların 4 aydır ayrı yaşadığını belirterek asıl davanın kabulü ile 4721 sayılı Türk Medeni Kanun'un (4721 sayılı Kanun) 166 ncı maddesinin birinci fıkrası uyarınca tarafların boşanmalarına, ortak çocukların velâyetinin anneye verilmesine, mal rejimi tasfiyasine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

2.Davacı-davalı erkek vekili birleşen davaya cevap dilekçesinde; kadının evlilik ilişkisini maddi değer üzerine kurduğunu, erkeği insan gibi görmeyip para olarak gördüğünü, sürekli sömürme mantığı ile hareket ettiğini, erkeğin kadından geri satın aldığı şirket dışında geliri olmadığını, bu şirketi de kadını borç batağından kurtarmak için satın aldığını, bunun için kredi çektiğini belirterek davanın boşanma yönünden kabulüne, kadının fer'î taleplerinin reddine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1.Davalı-davacı kadın asıl davaya cevap dilekçesinde; erkeğin yabancı uyruklu kadınla aldattığını, birçok kadınla internet üzerinden uygunsuz görüşmeler yaptığını, hakaret ettiğini, onur kırıcı davrandığını, belirterek tarafların boşanmalarına, velâyetin anneye verilmesine, kadın yararına aylık 10.000,00 Euro tedbir ve yoksulluk nafakasına, yasal faizi ile birlikte 800.000,00 EURO maddî, 500.000,00 EURO manevî tazminata karar verilmesini talep etmiştir.

2.Davalı-davacı kadın vekili birleşen dava dilekçesinde; son yıllarda erkeğin onur kırıcı davranışlarının ve hakaretlerinin arttığını, erkeğin ailesini ihmal ettiğini, kadına hakaretler edip fiziksel şiddet uyguladığını, bağırdığını, azarladığını, aşağıladığını, kadının erkeği yabancı uyruklu bir kadınla evde uygunsuz halde yakaladığını, erkeğin aldatmayı alışkanlık haline getirdiğini, internet üzerinden kadınlarla uygunsuz görüşmeler yaptığını, tarafların 2013 yılından beri ayrı yaşadığını, erkeğin kadının kurduğu şirketi devretmesi yönünde baskı yaptığını, devretmezse aynı işi yapan rakip bir şirket kurup kadının şirketini batıracağına yönelik tehdit ettiğini belirterek karşı davanın kabulüne, 4721 sayılı Kanun'un 166 ncı maddesinin birinci fıkrası uyarınca tarafların boşanmalarına, velâyetin anneye verilmesine, kadın yararına aylık 10.000,00 EURO tedbir ve yoksulluk nafakasına, yasal faizi ile birlikte 800.000,00 EURO maddî, 500.000,00 Euro manevî tazminata karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

1.İlk Derece Mahkemesinin 27.09.2017 tarih, 2014/655 Esas, 2017/507 Karar sayılı kararı ile asıl davada erkeğin sadakat ve özen yükümlülüğünü yerine getirmediği, agresif davranışlar sergilediği bu nedenle tam kusurlu olduğu gerekçesi ile asıl davanın reddi gerektiği, birleşen dava yönünden ise tarafların birbirleri ile sık sık kavga etmeleri sebebiyle eşit kusurlu oldukları gerekçesi ile asıl davanın reddine, birleşen davanın kabulü ile tarafların boşanmalarına, velâyetin anneye verilmesine,baba ile kişisel ilişki tesisine, kadının maddî tazminat talebinin reddine ve manevî

tazminat talebinin kabulü ile 10.000,00 Euro manevî tazminata, kadın yararına aylık 1.000,00 EURO yoksulluk nafakasına, erkeğin mal rejimine yönelik talebinin ara karar ile tefrikine karar verilmiştir. Karara karşı davacı-davalı erkek vekilinin hükmedilen nafaka ve manevi tazminat yönünden, davalı-davacı kadın vekilinin kusur belirlemesi, hükmedilen manevî tazminat ve yoksulluk nafakasının miktarı, yoksulluk nafakasının başlangıç tarihinin belirtilmemesi, maddî tazminatın reddi yönünden istinaf kanun yoluna başvurusu üzerine Bölge Adliye Mahkemesince 13.11.2019 tarih 2018/343 Esas, 2019/1516 Karar sayılı karar ile erkeğin asıl davasının reddinin ve birleşen davadaki boşanma hükmünün kesinleştiği, birleşen dava yönünden tespit yapılırken kadının dayandığı diğer vakıaların tartışılmadığı, erkeğin asıl davasının reddine konu olan sadakatsizlik vakıasına birleşen davada da dayanıldığı ve bunun birleyen davada neden dikkate alınmadığının anlaşılamadığı, soyut ve yetersiz gerekçe ile tarafların eşit kusurlu kabul edildiği, delillerin tartışılmadığı, manevî tazminata esas alınan vakıaların açıklanmadığı, eşit kusur kabul edilmesine rağmen kadının maddî tazminat talebi reddedilirken manevi tazminat talebinin kabul edildiği, kadın ve çocuklar yönünden talep olmasına rağmen tedbir nafakası hakkında olumlu ya da olumsuz hüküm kurulmadığı, kadının taşınmazları ve banka hesaplarındaki mal varlığına rağmen neden yoksul olarak kabul edilerek yoksulluk nafakasına hükmedildiğinin açıklanmadığı, her iki tarafın karşılıklı kabulü olmamasına rağmen neden yabancı para birimi üzerinden yoksulluk nafakası ve manevi tazminata hükmedildiğinin açıklanmadığı, kadının tazminatlara faiz talebi bulunmasına rağmen buna ilişkin olumlu ya da olumsuz bir hüküm kurulmadığı gerekçesi ile tarafların istinaf taleplerinin kabulü ile kararın birleşen davaya ilişkin kusur oranına ve kusura ilişkin vakıalara, nafaka taleplerine ve tazminat taleplerine yönelik gerekçe ve hüküm kısımlarının kaldırılmasına, dosyanın İlk Derece Mahkemesine gönderilmesine, kaldırma sebebine göre tarafların sair istinaf sebeplerinin bu aşamada incelenmesine yer olmadığına karar verilmiştir.

2.İlk Derece Mahkemesinin 22.06.2021 tarihli ve 2020/518 Esas, 2021/377 Karar sayılı kararıyla; kadının aldatma iddiasının tanık beyanların ile ispatlanamadığını, bu konuda başka delil sunulmadığı, kadının şiddet ve hakaret iddialarına ilişkin tanık beyanlarının görgüye dayalı olmadığından bu vakıaların da ispatlanamadığı, kadının erkeğin tehdidine ilişkin sunduğu Almanya Adli Makamının koruma kararı ile tehdit ve kadının aracını tekmeleme vakıalarının ispatlandığı, erkeğe bu vakıanın kusur olarak yüklendiği gerekçesi ile asıl dava kesinleşmiş olduğundan yeniden hüküm tesisine yer olmadığına, ortak çocuğun velâyetinin anneye verilmesine, baba ile kişisel ilişki tesisine, kadının yoksulluğa düşmeyeceği anlaşıldığından tedbir ve yoksulluk nafakası talebinin reddine, "davalı-karşı davacının evlilik birliğinin temelinden sarsılmasına sebep olan olaylarda asıl kusurlu olduğu, ancak davacı karşı davalının olaylar nedeniyle mevcut veya beklenen menfaatleri boşanma yüzünden zedeleneceği ve evlilik birliğinden beklentilerinin ortadan kalkacağı kanısı oluşmadığından, tarafların sosyal ve ekonomik durumları ve hakkaniyet ilkesi gereği" kadının maddi tazminat talebinin reddine, kusur durumu, tarafların birlikte yaşadıkları süre, gelir durumları ve hakkaniyet ilkesi değerlendirildiğinde kadın yararına dava tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte 10.000,00TL manevî tazminata karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı-davacı kadın vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davalı-davacı kadın vekili istinaf dilekçesinde özetle; aldatma vakıasının ispatlandığını, ayrıca kadının tanıklarının erkeğin tehdit ve hakaret ettiğini ve kadının üzerine yürüdüğünü açıkça söylediklerini, tanık beyanlarının görgüye dayalı olduğunu, hükmedilen manevî tazminatın çok düşük olduğunu, maddi tazminat ile yoksulluk nafakasına hükmedilmesi gerektiğini, kadının geliri olmadan çocukları ile birlikte kirada oturduğunu, erkeğin ise maddi durumunun çok iyi olduğunu, taleplerinin hepsinin EURO üzerinden olmasına rağmen TL olarak hüküm verildiğini, tarafların Almanya'da yaşadığını ve erkeğin gelirinin de EURO üzerinden olduğunu, talepleri gibi karar verilmesini istediklerini belirterek kusur belirlemesi, hükmedilen manevî tazminatın miktarı, yoksulluk nafakası ve maddî tazminatın reddi, miktarların EURO üzerinden değerlendirilmemesi yönünden istinaf başvurusunda bulunmuştur.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 03.04.2023 tarihli ve 2021/2376 Esas, 2023/550 Karar sayılı kararıyla; erkeğe yüklenen tehdit etme ve aracı tekmeleme vakıalarının yanında ayrıca tanık beyanları ile ispatlandığı üzere "sadakat yükümlülüğünü ihlal-özen yükümlülüğünü ihlal" ve "fiziksel şiddete teşebbüs" kusurlarının da eklenmesi gerektiği; kaldırma kararına konu olmayan velâyet, kişisel ilişki ve çocuk malları ile ilgili hükümler kesinleştiğinden yeniden hüküm kurulmasının doğru olmadığı; kadının maddi tazminat talebinin reddi kararının hatalı olduğu zira boşanma nedeniyle kadının en azından eşinin maddi desteğinden yoksun kalacağının kabulü gerektiği, bu nedenle uygun bir maddi tazminata hükmedildiği, kadın yararına hükmedilen manevi tazminat miktarının ise az olduğu, her ne kadar manevi tazminata boşanma hükmünün kesinleşme tarihinden itibaren yasal faize hükmedilmesi gerekirken dava tarihinden itibaren hükmedilmiş ise de erkeğin istinaf talebi bulunmadığından kadın yararına usulü kazanılmış hak oluştuğu, her ne kadar kadın EURO üzerinden talepte bulunmuş ise de para borcunun yabancı para birimi üzerinden ödenmesi sözleşmeyle kararlaştırılabileceği, böyle bir kararlaştırma olmadığı sürece ve aksi de işin niteliğinden ve tarafların farazi iradelerinden anlaşılmadıkça, para borcunun, ifa yerindeki milli para üzerinden ödenmesi gerektiği, Yargıtay'ın da bu görüşte olduğu gerekçesi ile kadının kusur, maddî tazminatın reddi ve manevî tazminatın miktarına yönelik istinaf taleplerinin kabulü ile kararın hüküm kısmının ilgili bentlerinin kaldırılmasına, yerlerine yeniden hüküm kurulmasına, kararın kusura ilişkin gerekçesinin açıklandığı şekilde düzeltilmesine, velâyet, kişisel ilişki ve çocuk mallarına yönelik verilen önceki karar kesinleştiğinden bu hususta yeniden karar verilmesine yer olmadığına, kadın yararına boşanma hükmünün kesinleştiği tarihten itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte 750.000,00 TL maddî tazminata, 750,000,00 TL manevî tazminata, manevî tazminatın 10.000,00 TL'sine kadının kazanılmış hakkı sebebiyle ilk dava tarihinden itibaren, kalan kısmına ise boşanmanın kesinleştiği tarihten itibaren yasal faiz işletilmesine, kadının sair istinaf taleplerinin esastan reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1.Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı taraf vekilleri temyiz isteminde bulunmuştur.

2.Dairemizin 14.05.2024 tarih ve 2023/4726 Esas, 2024/3383 Karar sayılı kararıyla; tarafların tespit edilen ekonomik ve sosyal durumları, boşanmaya yol açan olaylardaki kusur dereceleri, paranın alım gücü, kişilik haklarına yapılan saldırı ile ihlâl edilen mevcut ve beklenen menfaat dikkate alındığında kadın yararına takdir edilen maddî ve manevî tazminat miktarlarının az olduğu, 4721 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesi ile 6098 sayılı Türk Borçlar Kanun'un (6098 sayılı Kanun) 50 nci ve 51 inci maddelerinde düzenlenen hakkaniyet kuralları dikkate alınarak 4721 sayılı Kanun'un 174 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkraları uyarınca daha uygun miktarda maddî ve manevî tazminat takdiri gerektiği, bu yönler gözetilmeden yazılı şekilde hüküm kurulmasının usul ve kanuna aykırı olduğu gerekçesiyle temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının kadın yararına hükmedilen maddî ve manevî tazminatların miktarları yönünden bozulmasına, davacı-davalı erkek vekilinin tüm, davalı-davacı kadın vekilinin diğer temyiz itirazlarının reddi ile temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozmanın kapsamı dışında kalan temyize konu diğer bölümlerinin ise onanmasına karar verilmiştir.

B. Bölge Adliye Mahkemesince Bozmaya Uyularak Verilen Karar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda başlıkta tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; toplanan deliller, tarafların dosyaya yansıyan sosyal ve ekonomik durumları, paranın alım gücü, kadının kişilik haklarının ihlali ve ihlalin ağırlığı, erkeğin sebebiyet verdiği hadiselerin niteliği, ağırlığı ve yayıldığı zaman süreci, hakkaniyet ilkesi birlikte değerlendirildiğinde kadın yararına yasal faizi ile birlikte takdiren 2.688.000,00 TL maddî tazminat, 1.680.000,00 TL manevî tazminat, bu miktarın 10.000,00 TL'sine kadının kazanılmış hakkı gözetilerek ilk dava tarihi olan 10.12.2014 tarihinden itibaren, kalan kısmına ise boşanma hükmünün kesinleştiği tarihten itibaren yasal faiz uygulanmasına karar verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekilleri temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

1.Davacı-davalı erkek vekili temyiz dilekçesinde özetle; Bölge Adliye Mahkemesi kararının hatalı olduğu, boşanmaya sebebiyet veren olaylarda erkeğin kusursuz olduğu, kadının ise tam kusurlu olduğu, nafakaya hükmedilmesinin hatalı olduğu kadının tazminat taleplerinin reddine karar verilmesi gerektiği, tazminatlara faiz uygulanmasının hatalı olduğu olduğu belirtilerek; kusur belirlemesi, tazminatlar ve nafakalar yönünden temyiz başvurusunda bulunmuştur.

2.Davalı-davacı kadın vekili temyiz dilekçesinde özetle; Bölge Adliye Mahkemesi tarafından hükmedilen tazminat miktarlarının az olduğu, tazminatlara uygulanan faizin dava tarihi itibariyle

olması gerektiği, kusur belirlemesinin hatalı olduğu, kadın yararına nafakaya hükmedilmesi gerektiği belirtilerek; kusur belirlemesi, tazminatlar ve nafakalar yönünden temyiz başvurusunda bulunmuştur.

C. Gerekçe
1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, uyulmasına karar verilen bozma ilamının gereğinin yerine getirilip getirilmediği, kesinleşen yönlere ilişkin temyiz itirazlarının incelenip incelenemeyeceği, kadın yararına hükmedilen tazminatların miktarlarının dosya kapsamına, bozmanın amacına ve hakkaniyete uygun olup olmadığı, tazminatlara faiz uygulanmasının ve faiz uygulama tarihinin doğru olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

2. İlgili Hukuk

4721 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesi, 174 üncü maddesi; 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 370 ve 371 inci maddeleri. 6098 sayılı Kanun'un 50 nci ve 51 inci maddeleri.

3. Değerlendirme

1.Temyiz olunan nihai kararların bozulması 6100 sayılı Kanun'un 371 inci maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

2.Temyizen incelenen Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozmaya uygun olduğu, kararda ve kararın gerekçesinde hukuk kurallarının somut olaya uygulanmasında delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmadığı, bozmanın kapsamı dışında kalarak kesinleşmiş olan yönlere ilişkin temyiz itirazlarının incelenmesinin artık mümkün olmadığı gibi bozmaya uyulmakla karşı taraf yararına kazanılmış hak oluşturan yönlerin de yeniden incelenmesinin hukuken mümkün olmadığı anlaşılmakla; temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VII. KARAR

Açıklanan sebeple;

Taraf vekillerince yerinde görülmeyen tüm temyiz itirazlarının reddi ile usul ve kanuna uygun olan kararın ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edenlere yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

15.10.2024 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.